

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

21 februarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Nicolae Gordilă,

Judecători – Ion Guzun, Liliana Catan,

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare, declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Vitalie Călugăreanu și inculpat prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 noiembrie 2017, în cauza penală privindu-l pe

Atamanenco Petru XXXXX, născut la XXXXX, originar și locuitor al XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 19.06.2015 - 09.06.2017;

instanța de apel: 12.07.2017 - 24.11.2017;

instanța de recurs: 15.01.2018 - 21.02.2018.

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală a fost legal executată.

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție asupra recursurilor în cauză în baza actelor din dosar,

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 09 iunie 2017, Petru Atamanenco a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 27, 145 alin. (1) și 349 alin. (2) lit. a) Cod penal și i-a fost numită pedeapsa conform acestor legi în conformitate cu prevederile art. 82 alin. (2) Cod penal, după cum urmează:

- în baza art. 27, 145 alin.(1) Cod penal - 12 ani de închisoare;

- în baza art. 349 alin.(2) lit. a) Cod penal - 7 ani închisoare.

În baza art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 15 ani închisoare.

Conform art. 84 alin. (4) Cod penal, în termenul pedepsei numite a fost inclusă parțial durata pedepsei neexecutate, stabilită prin sentința Judecătoriei Rezina din 01 aprilie 2016, numindu-i spre executare 15 ani și 2 zile închisoare eu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

A fost dispusă încasarea de la Petru Atamanenco în folosul statului cheltuielile de gestionare a dosarului în sumă de 1 099,38 lei.

2. Pentru a se pronunța prin sentință, instanța de fond a stabilit că, la 01 februarie 2015, în intervalul de timp cuprins între ora 19.00 -19.30, inculpatul Petru Atamanenco, fiind la domiciliul cet. Victor Covbasa din XXXXX, după ce a consumat cu ultimul 2 sticle de rachiu, fiind în stare de ebrietate alcoolică, fără careva motive întemeiate, în prezența cetățenilor Iurie Rusu, Denis Șevcenco, Valentin Marian Petru care se aflau în odaia casei de locuit, în mod intenționat, în antreu, i-a aplicat cet. Victor Covbasa șapte lovituri cu un cuțit de bucătărie, peste diferite părți ale corpului, cauzându-i, potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 99 D din 05 martie 2015 penetrantă a abdomenului cu lezarea colonului transvers, hemoperitoneum, plagă înțepată în regiunea brațului drept, antebrațului stâng, regiunea fesei, hemitoracelui stâng, plagă superficială înțepată nepenetrantă a abdomenului, plagă în regiunea parastemală, echimoză periorbitală pe stânga, hemoragie sclerală pe stânga, în rezultatul acțiunii cu un corp ascuțit-tăietor-înțepător, iar echimoza și hemoragia sclerală pe stânga - în rezultatul acțiunii cu un corp dur, bont și după caracter ca având pericol pentru viață, în ansamblu, se califică ca vătămări corporale grave.

Tot el, inculpatul Petru Atamanenco, la 01 februarie 2015, aproximativ ora 21.45 fiind în XXXXX, în podul propriei case de locuit unde se ascunsese pentru a nu fi reținut de către colaboratorii de poliție, atunci când colaboratorii Inspectoratului de poliție Rezina, locotenent major de poliție Petru Ursachi și locotenent de poliție Eugeniu Gonciar, fiind în exercitarea atribuțiilor de serviciu, au urcat în podul casei pentru a-l verifica, profitând de faptul că în podul casei de locuit este întuneric, l-a lovit pe colaboratorul poliție Petru Ursachi cu un cuțit de bucătărie în regiunea mâinii stângi, de la care acesta a căzut jos, în pod.

Continuându-și acțiunile ilegale i-a aplicat colaboratorului de poliție Eugeniu Gonciar câteva lovituri cu pumnul în regiunea capului de la care acesta a căzut jos.

Deoarece, Petru Atamanenco nu reacționa la cerințele colaboratorilor de poliție de a nu opune rezistență fizică, fiind într-un spațiu închis, în întuneric, apreciind situația creată ca având un pericol real pentru viața și sănătatea sa, colegului său, Petru Ursachi a efectuat în direcția acestuia o împușcătură din arma din dotare cauzându-i plagă a regiunii scalpare pe dreapta ce se referă la leziuni corporale ușoare, după a fost posibilă reținerea acestuia.

3. Nefiind de acord cu sentința în cauză, a declarat apel inculpatul prin care a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei hotărâri prin care să fie achitat de învinuirea de comiterea infracțiunilor imputate.

În motivarea apelului declarat, inculpatul a menționat că, procurorul nu a prezentat probe pertinente și concludente prin care s-ar demonstra vinovăția în comiterea acestor infracțiuni de către inculpat, iar instanța eronat a constatat vinovăția inculpatului, fără a se expune asupra fiecărei probe administrate în instanța de judecată.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 noiembrie 2017, a fost admis apelul, casată parțial sentința și din oficiu, în partea încasării cheltuielilor judiciare și pronunțată o nouă hotărâre prin care a fost respinsă cererea procurorului de a încasa de la inculpat în beneficul statului a cheltuielilor judiciare în sumă de 1 099,38 lei, trecând aceste cheltuieli din contul mijloacelor bugetului de stat.

4.1. În motivarea deciziei instanța de apel a conchis că, instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia de a încadra acțiunile inculpatului în baza art. 27, 145 alin. (1) și art. 349 alin. (2) lit. a) Cod penal.

Astfel, instanța de apel a indicat că, vina inculpatului în comiterea infracțiunilor încriminate, este demonstrată pe deplin de următoarele probe, care resping argumentele apelantului, după cum urmează:

- *declarațiile părților vătămate Victor Covbasa, Petru Ursachi, Vladimir Goncear;*
- *declarațiile martorilor Eleonora Vrabie, Valentin Marian, Iurie Rusu, Ina Bogoțcaia, Alexandru Gordienco, Denis Șevcenco, Iurie Rusu, Vadim Calugher, Mihail Sandu.*

Astfel, instanța de apel a conchis că, declarațiile martorilor Eleonora Vrabie, Valentin Marian, Iurie Rusu, Ina Bogoțcaia, Alexandru Gordienco, Denis Șevcenco, Iurie Rusu, Vadim Calugher, Mihail Sandu, corespund adevărului, sunt consecutive, coroborează cu întreaga sistemă de probe și documente, inclusiv și cu declarațiile părților vătămate Victor Covbasa, Petru Ursachi, Vladimir Goncear, probe care sunt pertinente, concludente, utile și veridice și coroborează între ele, și care dovedesc pe deplin faptul că, Petru Atamanenco, prin acțiunile sale intenționate a comis tentativa de omor precum și a aplicat violența periculoasă pentru viață sau sănătatea față de persoana cu funcție de răspundere și care combat argumentele indicate în apelul înaintat precum că a acționat în stare de legitimă apărare.

Mai mult, instanța de apel a constatat cu certitudine că, prin acțiunile sale, inculpatul Petru Atamanenco a comis tentativa de omor a lui Victor Covbasa, or, loviturile au fost aplicate cu un cuțit mare în regiunile vulnerabile ale corpului, în abdomen și în regiunea inimii, intensitatea loviturilor au fost atât de puternice, încât, după cum a declarat medicul Alexandru Gordienco, dacă nu ar fi fost acordat urgent ajutorul medical, partea vătămată ar fi decedat.

Totodată, instanța de apel a menționat că, nu doar localizarea loviturilor demonstrează intenția lui Petru Atamanenco de a-l omorî pe Victor Covbasa, ci și intensitatea loviturilor, că ele au fost puternice, iar rănille adânci, că au fost aplicate multiple lovituri, și după cum au declarat martorii Iurie Rusu, Valentin Marian, Denis Șevcenco, Eleonora Vrabie, de la loviturile aplicate de către inculpat cu cuțitul, Victor Covbasa a căzut jos, iar acesta continua aplicarea loviturilor și doar când partea vătămată și-a pierdut cunoștința, Petru Atamanenco a încetat aplicarea loviturilor și a plecat. Astfel, instanța de apel a concluzionat că, inculpatul a încetat aplicarea loviturilor, crezând că Victor Covbasa a decedat.

De asemenea, instanța de apel a indicat că, vina inculpatului Petru Atamanenco în comiterea infracțiunilor încriminate este pe deplin dovedită și de următoarea sistemă de probe și documente, cum ar fi:

- *procesul-verbal de cercetare la fața locului din 01.02.2015 (Vol. I, f. d. 9-13);*
- *procesul-verbal de cercetare la fața locului din 01.02.2015 (Vol. I, f. d. 22-25);*
- *raportul de expertiză medico-legală nr. 99 D din 05.03.2013 (Vol. I, f. d. 77-78);*
- *raportul de expertiză medico - legală, biologică, nr. 91 din 17 februarie 2015 (Vol. I, f. d. 93-94);*
- *procesul-verbal de examinare a obiectului din 14.04.2015 (Vol. I, f. d. 96-97);*
- *procesul-verbal de confruntare între partea vătămată Victor Covbasa și învinuitul Petru Atamanenco din 01.06.2015 (Vol. II, f. d. 64-66);*
- *procesul-verbal de confruntare între martorul Eleonora Vrabie și învinuitul Petru Atamanenco din 01.06.2015 (Vol. II, f. d. 67-69);*
- *procesul-verbal de cercetare la fața locului din 01.02.2015 (Vol. I, f. d. 124-133);*
- *proces-verbal de cercetare la fața locului din 01.02.2015 (Vol I, f. d. 134-136);*
- *procesul-verbal de examinare a obiectului din 10.02.2015 (Vol. I, f. d. 137-140);*
- *raportul de expertiză medico-legală nr. 100 D din 02 martie 2015 (Vol I, f. d. 157);*
- *raportul de expertiză complexă, traseologică și a armei albe nr. 2310, 2311 din 27.03.2015 (Vol. I, f. d. 165 - 168).*

În cadrul examinării corpurilor delictive inculpatul a recunoscut că anume cu cuțitul de bucătărie cu mânerul confecționat din masă plastică de culoare cafenie i-a aplicat lovituri lui Victor Covbasa.

Instanța de apel a menționat că, de facto, inculpatul își recunoaște vina în comiterea infracțiunii încriminate, însă indică că nu a avut intenția de al omorî pe Victor Covbasa, dar pentru a se apăra i-a cauzat leziuni corporale lui Victor Covbasa, iar colaboratorii de poliție nu s-au prezentat, din acest motiv i-a atacat. Astfel, instanța de apel a respins alegațiile inculpatului, deoarece ele nu corespund adevărului și sunt date de către inculpat în scopul de a se eschiva de la răspunderea penală, mai mult, sunt combătute de celelalte probe analizate mai sus și apreciate prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, și care demonstrează cu certitudine vinovăția acestuia în comiterea tentativei de omor imputat și care combat argumentele indicate în apelul înaintat.

Totodată, instanța de apel a indicat că, nerecunoașterea vinovăției de comiterea infracțiunilor imputate nu echivalează cu achitarea inculpatului, deoarece circumstanțele stabilite și probele analizate și enumerate, dovedesc cu certitudine comiterea de către acesta a faptelor încriminate și o califică ca o metodă de apărare, or, persoana care pe parcursul procesului penal are calitatea procesuală de bănuit, învinuit sau inculpat nu poate fi urmărită penal pentru depunerea declarațiilor intenționate false, decât în cazurile expres prevăzute de legea procesual penală, nerecunoașterea

vinovăției de către Petru Atamanenco se apreciază ca un drept al acestuia și ca o metodă de apărare.

Instanța de apel a respins poziția inculpatului precum că, acesta nu a avut intenția de al omorî pe Victor Covbasa, ci doar s-a apărat, or, potrivit declarațiilor martorilor oculari, care au fost prezenți la fața locului se confirmă faptul că, între Victor Covbasa și Petru Atamanenco nu a avut loc nici un conflict. Victor Covbasa a ieșit în coridor pentru a căuta încălțăminte la Petru Atamanenco și ultimul fără a spune ceva, cu un cuțit i-a aplicat multiple lovituri în diferite părți ale corpului. Partea vătămată și martorul Eleonora Vrabie au confirmat în ședința de judecată că, inculpatul nu a fost invitat în casa lor la 01.02.2015, dar a venit singur și a procedat astfel în scopul de a se răzbuna, deoarece cu partea vătămată mai înainte avuse conflict.

De asemenea, instanța de apel a constatat că, inculpatul prin acțiunile sale intenționate, a avut scopul omorului lui Victor Covbasa, i-a aplicat ultimului mai multe lovituri, șapte la număr, cu un cuțit de bucătărie, peste diferite părți ale corpului, cauzându-i, potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 99 D din 05 martie 2015 penetrantă a abdomenului cu lezarea colonului transvers, hemoperitoneum, plagă înțepată în regiunea brațului drept, antebrațului stâng, regiunea fesei, hemitoracelui sting, plagă superficială înțepată nepenetrantă a abdomenului, plagă în regiunea parasternală, echimoză periorbitală pe stânga, hemoragie sclerală pe stânga, care posibil au fost pricir plăgile, în rezultatul acțiunii cu un corp ascuțitor-tăietor-înțepător, iar echimoza și hemoragia sclerală pe stânga - în rezultatul acțiunii cu un corp dur, bont și după caracter ca având pericol pentru viață, în ansamblu, se califică ca vătămări corporale grave, acest fapt se confirmă și prin declarațiile martorului, Alexandru Gordienco, medicul chirurg din SR Rezina, „...în caz că nu i-ar fi cauzat ajutor medical la timp pacientul ar fi decedat”.

Mai mult, instanța de apel a susținut poziția instanței de fond care la pronunțarea sentinței de condamnare, a ținut cont de semnele obiective ce țin de realizarea faptei comise de inculpat, și anume prezența unei tentative de omor, deoarece inculpatul a avut intenția directă de a-l omorî pe Victor Covbasa. Astfel, scopul inculpatului a fost de a săvârși omorul lui Victor Covbasa, însă din motive independente de voința sa și anume falsa impresie că a realizat infracțiunea de omor, dar și acordarea în mod urgent a ajutorului medical victimei, decesul nu a survenit.

Cu referire la aplicarea pedepsei penale instanța de apel a ținut cont de circumstanțele reale și personale și anume, a atentat la viața persoanei și a colaboratorilor de poliție adică la valorile supreme, ocrotite atât de Constituția Republicii Moldova, cât și de legea penală, iar orice atentat la aceste valori este pasibil de pedeapsă, anterior a fost condamnat pentru infracțiuni similare, având antecedente penale nestinse, a comis două infracțiuni, una dintre care este deosebit de gravă, în stare

de ebrietate alcoolică, nu a recunoscut vina și nu se căiește de cele săvârșite, la locul de trai inculpatul se caracterizează negativ.

Ca circumstanțe agravante, s-a reținut, săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară sau pentru alte fapte care au relevanță pentru cauză și săvârșirea infracțiunii de către o persoană în stare de ebrietate. Circumstanțe atenuante n-au fost reținute.

Totodată, instanța de apel a menționat că, inculpatul fiind anterior condamnat prin sentința Judecătorei Rezina din 01 aprilie 2016, de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (1) Cod penal - la 1 an și 8 luni închisoare, în conformitate cu prevederile art. 34 alin. (3) Cod penal, s-a reținut în privința acestuia starea de recidivă deosebit de periculoasă.

Cu referire la solicitarea procurorului de a dispune încasarea de la inculpat în beneficiul statului cheltuielile de judecată în mărime de 1 099,38 lei, instanța de apel le-a respins și a menționat că, potrivit art. 229 alin. (1), (2) și (3) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului. Instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum și apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistență juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiției și condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată și de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum și de persoana în privința căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeuri de nereabilitare. Instanța poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parțial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influența substanțial asupra situației materiale a persoanelor care se află la întreținerea lor. Potrivit prevederilor art. 227 alin. (3) Cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate. Aliniatul (3) a normei indicate este o normă generală și nu obligă statul să suporte cheltuielile ci să le achite la momentul necesar pentru a facilita operativitatea acțiunilor organului de urmărire penală și pentru a nu condiționa termenul rezonabil prin încasarea cheltuielilor judiciare de la părțile în proces. Conform prevederilor art. 143 Cod de procedură penală, intitulat „Cazurile când efectuarea expertizei este obligatorie: (1) Expertiza se dispune și se efectuează, în mod obligatoriu, pentru constatarea: 1) cauzei morții; 2) gradului de gravitate și a caracterului vătămărilor integrității corporale;...iar art. 143 alin. (2) al aceluiași Cod, prevede expres, că plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin. (1) se face din contul mijloacelor bugetului de stat.

Astfel, instanța de apel a conchis că, soluția instanței de fond cu privire la încasarea de la inculpat, în beneficiul statului, a cheltuielilor judiciare în mărime de 1 099,38 lei este una eronată, nu are suport juridic legal.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procuror în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, prin care solicită casarea parțială a deciziei, în partea cheltuielilor de judecată, cu pronunțarea unei hotărâri prin care să se dispună încasarea în contul statului de la Petru Atamanenco a cheltuielilor de judecată în sumă de 1 099,38 lei.

În motivarea recursului, procurorul susține că, instanța de apel eronată a apreciat legislația națională cu privire la cheltuielile de judecată, mai mult, hotărârea pronunțată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază.

5.1. Inculpatul Petru Atamanenco declară recurs ordinar prin care solicită casarea deciziei instanței de apel, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri prin care să fie achitat de cele imputate pe motiv că în acțiunile acestuia lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii de omor și anume intenția.

Inculpatul susține dezacordul cu aprecierea probelor și că i-a fost încălcat dreptul la apărare. Mai mult, acesta menționează că, a acționat astfel în scopul de a se apăra.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acestea sunt inadmisibile, fiind vădit neîntemeiate din următoarele considerente.

În speță se constată că, recurenții s-au conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și au declarat recurs ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Cu referire la recursul declarat de către procuror, Colegiul penal reține că, recurentul contestă decizia instanței de apel, indicând temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, sub aspectele că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, criticând decizia instanței de apel anume în partea motivării soluției acesteia privind respingerea apelului declarat de

către procuror, prin care a fost solicitată încasarea cheltuielilor judiciare în prezenta cauză penală din contul inculpatului.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal menționează că temeiul și motivele invocate de către recurent în susținerea poziției sale nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, argumentând în acest context următoarele.

Colegiul penal analizând textul deciziei recurate în coraport cu motivele invocate de recurent, atestă că instanța de apel s-a expus argumentat și motivat asupra aspectelor contestate și în prezentul recurs ordinar, bazându-și just soluția privind respingerea apelului și solicitării părții acuzării de a dispune încasarea cheltuielilor judiciare – pentru efectuarea expertizei, din contul inculpatului în baza prevederilor legale, stipulate în art. 227, 228, 229 Cod de procedură penală, iar instanța de recurs ordinar, în virtutea corectitudinii acestei motivări, pentru a evita repetări inutile, o acceptă și o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza *Albert vs. România* din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Olanda*, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Totodată, Colegiul penal invocă că prevederile art. 227 Cod de procedură penală, reglementează care anume cheltuieli sunt incluse în categoria cheltuielilor judiciare, în această listă nefiind însă incluse cheltuielile pentru efectuarea expertizelor judiciare.

Mai mult, se relevă că prevederile alin. (3) a art. 75 din Legea nr. 68 din 14 aprilie 2016 cu privire la expertiza judiciară și statutul expertului judiciar, stipulează expres că *„În cauzele penale, cheltuielile pentru efectuarea expertizei sunt suportate de către ordonatorul expertizei judiciare din bugetul alocat, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 142 alin. (2) din Codul de procedură penală al Republicii Moldova”*.

În acest context, se atestă că în prezenta cauză penală ordonatorul expertizelor judiciare a fost organul de urmărire penală fără a exista o asemenea cerere din partea părților.

Ca urmare, Colegiul penal conchide că, temeiurile indicate de procuror nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârilor adoptate pe caz și potrivit legii, se impune inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

Cu referire la recursul declarat de către inculpat, Colegiul penal indică că, deși inculpatul în recursul declarat nu indică nici un temei de casare a deciziei contestate, din textul recursului reiese că recurentul nu este de acord cu poziția instanței de apel,

deoarece acesta nu a avut intenția de îl omorî pe Victor Covbasa, temei prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală.

Astfel, sub aspectul temeiului neîntrunirii elementelor infracțiunii, Colegiul penal susține că, este unul neîntemeiat, deoarece este invocat în mod subsidiar criticii aprecierii probelor, pe care Colegiul penal, o consideră inadmisibilă de jure.

În susținerea poziției respective, Colegiul penal reține ca fiind întemeiate și convingătoare concluziile instanței de apel, referitoare la vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii incriminate.

Astfel, Colegiul penal constată că, instanța de apel a respins argumentat alegațiile apărării, potrivit cărora inculpatul s-a apărat, având un conflict cu partea vătămată, or aceste alegații vin în contradicție cu toate materialele cauzei.

În opinia instanței de apel, la care se raliază și instanța de recurs, poziția inculpatului precum că, acesta nu a avut intenția de al omorî pe Victor Covbasa, ci doar s-a apărat, este una neîntemeiată, or, potrivit declarațiilor martorilor oculari, care au fost prezenți la față locului au confirmat că, între Victor Covbasa și Petru Atamanenco nu a avut loc nici un conflict.

Totodată, Colegiul penal susține poziția instanțelor de fond precum că, inculpatul prin acțiunile sale intenționate, a avut scopul de a-l omorî pe Victor Covbasa, i-a aplicat ultimului mai multe lovituri, șapte la număr, cu un cuțit de bucătărie, peste diferite părți ale corpului, cauzându-i, potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 99 D din 05 martie 2015 penetrantă a abdomenului cu lezarea colonului transvers, hemoperitoneum, plagă înțepată în regiunea brațului drept, antebrațului sting, regiunea fesei, hemitoracelui sting, plagă superficială înțepată nepenetrantă a abdomenului, plagă în regiunea parastemală, echimoză peri orbitală pe stânga, hemoragie sclerală pe stânga, care posibil au fost pricir plăgile, în rezultatul acțiunii cu un corp ascuțitor-tăietor-înțepător, iar echimoza și hemoragia sclerală pe stânga - în rezultatul acțiunii cu un corp dur, bont și după caracter ca având pericol pentru viață, în ansamblu, se califică ca vătămări corporale grave, acest fapt se confirmă și prin declarațiile martorului, Alexandru Gordienco, medicul chirurg din SR Rezina, „...în caz că nu i-ar fi cauzat ajutor medical la timp pacientul ar fi decedat”.

Așadar, asupra acestei chestiuni instanța de apel s-a expus motivat, stabilind că concluzia raportului de expertiză medico-legală menționat, combate versiunea inculpatului precum că acesta doar s-a apărat, or, inculpatul i-a aplicat părții vătămate cu cuțitul de bucătărie 7 lovituri în regiunea inimii și abdomenului.

Mai mult, inculpatul a aplicat cu intensitate aceste lovituri și nu a stopa acțiunile sale până în momentul când victima nu dădea semne de viață.

Colegiul penal constată că instanța de apel, la rândul său, a considerat că instanța de fond a analizat în mod obiectiv cumulul de probe, conform prevederilor art. 95, 101 Cod de procedură penală și din punct de vedere al admisibilității, pertinentei,

concludenții, utilității și veridicității lor, stabilind just situația de fapt și dând faptelor reținute în sarcina inculpatului încadrarea juridică corectă.

În contextul celor constatate, instanța de recurs conchide că argumentele recurentului sunt nemotivate, iar temeiul pentru recurs, invocat de recurent, nu și-a găsit confirmare, astfel lipsind alte temeuri de implicare în soluția instanței de apel. Din aceste considerente, Colegiul penal consideră că recursul declarat este inadmisibil, deoarece este vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

inadmisibilitatea recursurilor ordinare, declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Vitalie Călugăreanu și inculpat, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 noiembrie 2017, în cauza penală în privința lui *Atamanenco Petru XXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la **21 martie 2018**.

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Ion Guzun

Liliana Catan